विटूषकः । कथं दण्डकाष्ठमिदं । अहं पुनर्ज्ञाने । यन्मया केतककाण्डकैर्दंशं कृत्वा सर्पस्यायशः कृतं तन्मे फलितमिति ।

बकुलावलिका । मा खलु भर्ता प्रविशतु । इह कुटिलगतिः सर्प इव दृश्यते ।

इरावती । अपि निर्विघ्नमनोरथो दिवासंकेतो मिथुनस्य ।

॥ पत्रं ५७ ॥

इरावती । बकुलावलिके दुष्टाधिकारविषया संपूर्णा ते प्रतिज्ञा ।

बकुलावलिका । प्रसीदतु भट्टिनी । किं मया कृतमिति देवः प्रष्टव्यः । दर्दुरा व्याहरन्तीति किं देवः पृथिवीं वर्षितुं स्मरति ।

विटूषकः । मा तावद्भवत्या दर्शनमात्रेणात्रभवान्प्रणिपातलङ्घनं विस्मृतो भवति । त्वं पुनर्प्रसादं न गृह्णासि ।

इरावती । कुपिताप्यहं किं करिष्यामि ।

इरावती । अस्थान इति सुष्ठ्ववधारितमार्यपुत्रेण । अन्यसंकेतेष्वस्माकं भागधेयेषु यदि पुनः कुप्येयं नाहं हस्या भवेयं ।

इरावती । निपुणिके गत्वा देवीं विज्ञापय । दृष्टं प्रतिपक्षवादित्वं । अवहितं मे हृदयमयेति ।

निपुणिका । तथा ।

विटूषकः । अन्यार्थः संपतितो बन्धनभ्रष्टो गृहकपोतको विडालिकाया आलोके पतितः ।

॥ पत्रं ५८ ॥

निपुणिका । देवि यदृच्छादृष्टया माधविकयाचष्टं । एवंनिमित्तं ।

इरावती । उपपन्नं सर्वमेव । ब्रह्मबन्धुनोद्भिन्नः प्रयोगः । इयमस्य कामतन्त्रसचिवस्य ब्रह्मबन्धोर्नीतिः ।

विटूषकः । भवति यदि नीत्या एकमप्यक्षरं पठेयं नन्वत्रभवान्संशितो भवेत् ।

जयसेना । देव कुमारी वसुलक्ष्मीः कन्दुकमनुधावन्ती पिङ्गलवानरेण बलीयो वित्रासिता । अङ्कनिसन्ना देव्याः प्रवातकिसलयमिव वेपमाना न किमपि प्रतिपद्यते ।

इरावती । त्वरतां त्वरतामार्यपुत्र एनां समाश्वासयितुं मास्याः संतापजनितो विकारो वर्धतां ।

विटूषकः । साधु रे पिङ्गलवानर साधु । परित्रातस्त्वया स्वपक्षः ।

मालविका । देवीं चिन्तयित्वा वेपते मे हृदयं । न जाने संप्रति किमतो ऽनुभवितव्यं भविष्यतीति ।

नेपथ्ये । आश्चर्यमाश्चर्यं । अपूर्णे पञ्चरात्रे दोहदस्य मुकुलैः

॥ पत्रं ५९ ॥

संनद्धस्तपनीयाशोकः । यावद्देव्यै निवेदयामि ।

बकुलावलिका । आश्वास्यतां सखी । सत्यप्रतिज्ञा देवी ।

मालविका । तेनाहं प्रमदवनपालिकायाः पृष्ठतो भवामि ।

॥ पत्रं ६० ॥

उद्यानपालिका । उपक्षिप्तो मया सत्कारविधिना तपनीयाशोकस्य भित्तिवेदिकाबन्धः । यावदनुष्ठितं नियोगमात्मानं देव्यै निवेदयामि । अतो दैवस्यानुकम्पनीया मालविका । तस्यां तथा चपिडका देव्यनेनाशोकहर्षदोहदवृत्तान्तेन प्रसादोन्मुखी भविष्यति । कुत्र नु खलु भवेद्देवी । अहह एष देव्याः परिजनाभ्यन्तरः किमपि जतुमुद्रालाञ्छितां मञ्जूषां गृहीत्वा चतुःशालात्कुब्जो निष्क्रामति । प्रक्ष्यामि